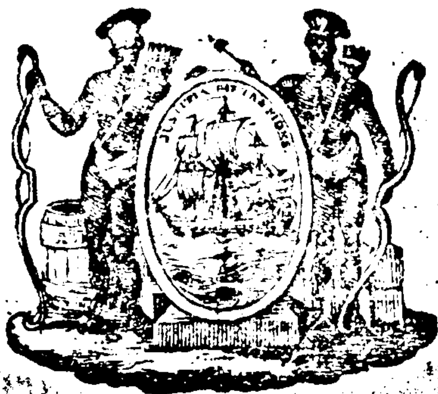
Ao. 1855. **Zaturdag,**

No. 15. **3 Februarij.**

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

PUBLICATIE

van den 30n. Januarij 1855;

houdende verandering van art. 2 van het Reglement op het lager Schoolwezen en Onderwijs in de kolonie Suriname, (*Publicatie van den 19 | 21 November 1834, G. B. No. 16*), *voor zoo ver daarbij het getal der Leden van de Commissie van Onderwijs is vastgesteld.*

IN NAAM DES KONINGS!

DE GOUVERNEUR DER KOLONIE *SURINAME*.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, AL UT! doet te weten:

In overweging hebbende genomen, dat het toenemen van het getal openbare scholen, en de dientengevolge vermeerderde werkzaamheden van de Commissie van Onderwijs eene uitbreiding van deze raadzaam maakt;

Den Kolonialen Raad gehoord;

Heeft goedgevonden en verstaan, te bepalen:

Eenig Artikel.

Met verandering van art. 2 van het *Reglement op het lager Schoolwezen en Onderwijs*, (*Publicatie van den 19 | 21 November 1834 G. B. No. 16*), voor zoover daarbij het getal der Leden van de *Commissie van Onderwijs* is vastgesteld op *vijf* leden, zal die Commissie voortaan bestaan uit *acht* leden.

En zal deze, op de gebruikelijke wijze worden afgekondigd en in het Gouvernements-blad geïnsereerd.

Paramaribo, den 30 Januarij 1855.

O. VON SCHMIDT AUF ALTENSTADT.

Ter ordonnantie van den Gouverneur,

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gepubliceerd den 31 Januarij 1855.

De waarn. adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 31 Januarij 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 29n. dezer maand No. 125, is, onder de nadere goedkeuring des Konings:

a. Aan den Heer J. A. Scheiderman, op zijn verzoek, verleend een *eervol* ontslag als 1e. Luitenant bij het korps Koloniale Guides, met toekenning van Pensioen; en

b. Tot 1n. *Luitenant bij het korps Koloniale Guides* bevorderd, de 2e. Luitenant bij dat korps A. D. Charlouis.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 31 Januarij 1855.

Bij Gouvernements-resolutie van den 30n. dezer maand No. 127, is de Heer C. M. A. Favereij gequalificeerd, om den Griffier van het Geregtshof bij verhindering van dezen of van den Commies ter Griffie, in de zittingen van het Geregtshof te vervangen en diens functien waar te nemen.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 31 Januarij 1855.

Bij Gouvernements resolutie van den 30 dezer maand No. 129, is, aan Catharina-, Charles-, William-, Marij-Anne Louisa- en Helen Faans, kinderen van Petronella Faans, vergund, om zich voortaan te noemen:

Catharina Mac Intijre.
Charles Mac Intijre.
William Mac Intijre.
Marij Mac Intyre.
Anne Louisa Mac Intijre, en
Helen Mac Intijre.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 31 Januarij 1855.

Bij Gouvernements resolutie van den 30 dezer maand No. 130, is aan Frederik Louis- en Albertus François Brummen, kinderen van Dorothea Brummen, vergund, om zich voortaan te noemen:

Frederik Louis de l'Isle, en
Albertus François de l'Isle.

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 29 Januarij 1855.

Van wege Zijne Exc. den Heer Gouverneur dezer kolonie, wordt hiermede bekend gemaakt, dat, ten gevolge van de daartoe gedane verzoeken, *Brieven van Manumissie* zijn verleend geworden, als:

1o. Aan den slaaf *Colijn*, geboren in 1818, zoon van *Antje*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan K. Ammon.

2o. Aan de slavin *Cicilia*, geboren in 1788, dochter van *Magdalena*, en hare dochter *Coba* geboren in 1805, en haar kind *Dirk*, geboren in 1831, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan L. F. Stuger Slot.

3o. Aan de slavin *Jetta*, geboren in 1835, dochter van *Juno*, toebehoord hebbende aan plantaadje *Wederzorg*, divisie *beneden Commewijne.*

4o. Aan de slavin *Antoinetta*, geboren in 1810, waarvan de moeder onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan L. F. Dungen.

5o. Aan de slavin *Christina*, geboren in 1830, dochter van *Leentje*, en hare kinderen *Heintje*, geboren in 1848, *Louis*, geboren in 1852 en *Maria Alexandrina*, geboren in 1853, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan J. V. Zweever.

6o. Aan den slaaf *Isaak*, geboren in 1813, zoon van *Henrietta*, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan P. A. Waakhuijzen.

7o. Aan de slavin *Charlotte*, geboren in 1829, dochter van *Martina*, toebehoord hebbende aan den boedel M. J. Zschuschen.

en 8o. Aan den slaaf *François*, geboren in 1800, waarvan de moeder onbekend is, toebehoord hebbende voor den vrijdom aan den boedel A. A. van Windhorst.

En dat gemelde gemanumitteerden voortaan de namen zullen voeren, van:

1o. *Collijn Noma.*
2o. *Cicilia Buillab.*
Jacoba Maria Buillab.
Dirk Buillab.
3o. *Cornelia Henrietta Sprillenburg.*
4o. *Antoinetta Lijdia Dunnen.*
5o. *Elisa Christina Weefsel.*
Elias Hendrik Weefsel.
Joseph Louis Weefsel.
Maria Alexandrina Weefsel.
6o. *Isaak Paulus Waak.*
7o. *Charlotte Elisabeth Anna Booflaar.*
en 8o. *François Bindhorst.*

De waarnemende Adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,

E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 2 Februarij 1855.

Namens den Heer Gouverneur wordt bekend gemaakt, dat de *Zetting van het*

BROOD, over deze maand, is bepaald, als volgt:

Dat een Brood van *acht* cent, zal moeten wegen *vijf* Oncen en *een* Lood.

En dat van *vier* cent, *twee* Oncen en *een en een half* Lood.

Wordende alzoo al de Broodbakkers gelast, zich daarnaar te gedragen.

De waarnemende adjunct Gouvernements-Secretaris, belast met de functien van den Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements-Secretarie.

Post-Kantoor.

Op aanstaanden Maandag den 5 dezer, des morgens ten *acht* ure, zullen de via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij* naar *Europa*, te verzenden Brievenpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 1 Februarij 1855.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopen week, is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

Op den 30 Januarij ll. de slaaf *Louis*, aankomende den boedel Weijler.

Op den 31 Januarij ll. de slaaf *Adriaan*, aankomende S. H. de Granada.

Terwijl sedert 1o. October ll. nog als afwezig zijn opgegeven

1o. De slavin *Rebecca*, aankomende pl. *St. Germain*.

en 2o. de slaaf *James*, of *Risico*, aankomende den boedel F. van Meijerhoff.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 2 Februarij 1855.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transport.

Den 31sten Januarij 1855, T. J. Eijken Sluijters en E. F. L. Mollinger in qualiteit als gemagtigden van A. F. Insinger, handelende voor zijn huis van negotie gevestigd onder de firma van Insinger & Co., zoo voor zich en als daartoe gemagtigd door J. J. van de Poll, en

Van Jkh. Mr. G. F. Elias en D. Borski, zoo voor zich en daartoe gemagtigd door A. A. W. Schuijt,

welke firma van Insinger en Co. en J. J. van de Poll zijn Directeuren en Mr. G. F. Elias, D. Borski, en A. A. W. Schuijt zijn Commissarissen eener societeit van eigendom, tot welke toebehoort de na te meldene plantaadje, ten behoeve:

1o. C. P. de Hart weduwe M. M. de Hart Jr. zoo voor zich en als moeder en ex-natura voogdesse van hare nog minderjarige kinderen.

2o. A. S. de Hart, Echtgenoote van N. Nielson.

3o. M. L. de Hart Echtgenoote van J. Ellis.

4o. N. Nielson als gemagtigde van:

a. E. C. de Hart Echtgenoote van L. G. Campen.

b. S. H. de Hart.

c. M. J. de Hart.

En *d.* J. J. de Hart.

van de plant. *de Nieuwe Grond* cum ann., gelegen aan de rivier *Commewijne*.

Paramaribo, den 31 Januarij 1855.

De waarn. Griffier bij het Geregtshof,
(2126) MARTINI VAN GEFFEN.

Transport.

Den 2den Februarij 1855. Anna Henriette Louise de Friderici als beheerende den boedel Anna Hartog Jacobs aan E. Simons Pz., van het Erf en de daaropstaande Gebouwen op den hoek van de *Weide straat* en *Rust en Vrede straat*, N. W. La. D No. 52. O. W. La. D No. 242. [2125]

Paramaribo, den 2 Februarij 1855.

De waarn. Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Verkoop bij Executie

ten overstaan van den Griffier bij het Collegie van Kleine Zaken:

Van een CEDERHOUTEN KAST.

Een ▭ TAFEL van *kopie hout*, en 5 geelgeschilderde Amerik. STOELEN, allen aankomende G. C. Volkers.

Deze executive verkooping zal plaats vinden op Woensdag den 7den dezer, des voormiddags ten *negen* ure, in het lokaal alwaar het Collegie van Kleine Zaken vergadert.

Het proces-verbaal van arrest of inbeslagneming ligt ter *visie* ter Griffie van het Collegie voormeld.

Paramaribo, den 2 Februarij 1855.

De Deurwaarder bij het Collegie van Kleine Zaken,
(2124) ABM. FERNANDES JR.

Nieuwstijdingen.

Engeland.

London, 4 December 1854.

De Russische krijgsgevangenen te Lewes trekken nog steeds zeer de aandacht tot zich. De bezoeken die zij ontvangen zijn talrijk, en ieder die bij hen komt, koopt het een of ander speelgoed, dat zij vervaardigd hebben, tot zeer hoogen prijs. De officieren, die op hun woord van eer vrijgelaten zijn en zich te Brighton even ongedwongen bewegen, alsof zij zich te St. Petersburg bevinden, zijn er bijna de helden van den dag geworden; er vindt bijna geen enkel festiviteit plaats, waarbij zij niet uitgenoodigd worden. Deze omgang verwekt echter hier en daar in het land misnoegen, en vooral in de clubs der hoofdstad, waar men met schrik en walging de wreedheden heeft vernomen, die de Russen na den slag van Inkermann hebben bedreven, bijna onder de oogen van de zonen van den Czaar, die zelve op het slagveld, omringd van een talrijken staf, met hunne paarden over hunne eigen gewonden galoppeerden.

Dit geeft aanleiding tot het uiten van het denkbeeld, dat de gevangenen van Bomarsund zonder twijfel wel niet van een zachter karakter zullen zijn, dan hunne landgenooten die thans in de Krim zijn, en de voorkomendheden, die men de eersten bewijst, worden dus door niets geregtvaardigd. Men doet zelfs de vraag, of de regering, uit eerbied voor den rouw van zoovele familiën, die hare dierbare betrekkingen in het Oosten verloren hebben, de Russische officieren niet meer behoorde te isoleren, zoodat zij geen deel konden nemen aan de vermaken, die de bevolking van Brighton hen als om strijd aanbiedt.

Het aantal weduwen en weezen, die reeds aanvraag hebben gedaan bij het bestuur van het *Patriotic Fund* om ondersteuning, bedraagt reeds meer dan 11,000.

— De karabijn is nog van geen algemeen gebruik in de Britsche armee. Van de 8000 Engelschen die te Inkermann hebben gestreden, waren naauwelijks 1000 van dat wapen voorzien, dat zooveel voortreffelijker is dan het gewone schietgeweer. Onderscheidene dagbladen dringen er bij de regering op aan, dat de regering al de troepen van dit wapen zal voorzien.

Frankrijk.

Parijs, 5 December 1854.

Volgens brieven uit Athene heeft de cholera in deze ongelukkige stad in eene erge mate gewoed. Op eene bevolking, die thans niet meer dan 10,000 zielen telt — zoo groot is het aantal dergenen, die de stad verlieten — had men dagelijks ongeveer 200 gevallen, van welke de helft een doodelijken afloop had. De stad moet dan ook schier in eene woestijn veranderd zijn, waar men ter naauwernood brood kan krijgen. De koning en de koningin, de minister van oorlog, Kalergis, en de plaatselijke kommandant, de kolonel Touret, geven te midden van deze ellende een voorbeeld van moed en menschlievendheid.

Den 20sten.

Men hoort bij voortduring van ophanden zijnde vredelievende voorstellen van Rusland spreken. De heer Thiers moet zich gunstig over dat punt uitgelaten hebben. De voormalige minister beweert op grond van brieven uit Rusland, dat alle hoop op eene toenadering van den Czaar bestaat. Men verzekert, hoe onwaarschijnlijk het ook luiden moge, dat de hoofden der legitimistische partij den Czaar eene memorie toegezonden hebben, waarin zij verklaren, dat hij naar hunne zienswijze de vredesvoorwaarden moet aannemen.

—Van wel onderrigte zijde wordt uit Weenen verzekerd, dat prins Gortschakoff zich op de volgende wijze nopens den tegenwoordigen staat der onderhandelingen met Rusland, heeft uitgelaten: » Indien het niet spoedig tot eene beslissende toenadering tusschen de oorlogvoerende mogendheden mogt komen, dan zal de oorlog worden voortgezet met eene hevigheid en krachts-ontwikkeling, waarvan de geschiedenis weinig voorbeelden oplevert. De keizer is niet ongeneigd, om op de vier bekende grondslagen te onderhandelen, maar zal nimmer in voorwaarden treden, die onbestaanbaar zijn met de eer, het aanzien en de magt zijns rijks, zoo als daar zijn: de slechting van Sebastopol, de beperking der Russische zeemagt in de Zwarte zee," enz.

— In een schrijven uit Weenen meldt de *Constitutionnel* het volgende;

» In de audientie die prins Gortchakoff den 8 Dec. bij keizer Frans Josef had, heeft deze hem zeer beleefd ontvangen, doch hem tevens ten stelligste verklaard, dat Oostenrijk niet meer vrij is om in afzonderlijke onderhandelingen met Rusland te treden. De keizer voegde er eenigzins scherp bij, dat wanneer de keizer van Rusland werkelijk den wensch koestert om der wereld den vrede te hergeven, dat hem daartoe dan eerstdaags de gelegenheid zal worden aangeboden door eene mededeeling, die de graaf Valentin Estherhazy in last zal bekomen, om aan graaf von Nesselrode te doen, en dat het dus slechts aan den Czaar zal liggen, om de kwalen te doen ophouden, die heden ten dage de wereld bedroeven."

Staatkunde van Pruissen.

(*Vervolg en slot van ons vorig Nommer.*)

» Na het gebeurde te Sinope, lijnregt in strijd

met de belofte van den Czaar, dat hij niets tegen Turkije zou ondernemen, zoo lang de onderhandelingen voortduurden, verboden Frankrijk en Engeland aan Rusland de scheepvaart in de Zwarte Zee. De diplomatieke betrekkingen tusschen die mogendheden werden afgebroken. Men wilde toen een ontwerp van conventie opstellen, die later het protocol van 9 April geworden is, en wat eigenlijk eene recapitulatie der Weener protocollen zou zijn. Oostenrijk gaf daartoe gereede toestemming, maar Pruissen weigerde. Het zeide wel denzelfden weg op te willen als de andere mogendheden, maar het wilde van geen stuk weten, waaronder het zijne handteekening moest stellen. De heeren von Manteuffel, de Portales en de minister van oorlog, von Bonin, drongen alle op de conventie aan, en dreigden bij weigering, hun ontslag te geven; zelfs de prins van Pruissen toonde zijn ongenoegen; maar dit alles hielp niet tegenover de Russische partij, en eerstgemelden zagen tot hunne spijt maar al te zeer in, dat op zeker terrein de regte lijn van het eene punt naar het andere, niet immer de kortste weg is. De heer Portales kreeg last van den koning om in zijn bijzijn niet meer van de Oostersche kwestie te spreken, en de aanhangers van de nationale staatkunde werden een voor een verwijderd. Daaronder behoorde ook de heer Portales.

»Toen de Westersche mogendheden van den Sultan de gelijkheid der burgerlijke regten voor zijne Christelyke onderdanen hadden verworven, scheen het den koning toe, dat de kwestie in de hoofdzaak reeds geschikt was en vleide hij zich den Czaar tot eene bevrediging te kunnen bewegen. Hij scheen er dus niet aan te denken, dat deze de godsdienst slechts tot voorwendsel had gekozen. Hij wilde strikt onzijdig blijven en den oorlog niemand aandoen. De Russische partij zag daaruit wel met spijt, dat hij nimmer tegen Frankrijk en Engeland zou te velde trekken, maar aan den anderen kant zag zij tevens, dat hij niet tegen den Czaar zou handelen. Dit voornemen werd nog duidelijker, toen de Pruissische regering hare weigering te kennen gaf om tot de conventie toe te treden, onder voorgeven, dat zij nog immer de geschillen tusschen de vier mogendheden hoopte bij te leggen. Het baarde wel is waar verwondering, dat von Manteuffel niet tegelijk met den heer Portales uit eigen wil was afgetreden; maar deze kende de mannen te goed, die hem zouden opvolgen; terwijl hij, zoo hij aan het bewind bleef, den koning de ware belangen des lands nog immer onder het oog zou kunnen brengen. Ondertusschen dient hier ook gezegd te worden, dat hij nog niet getoond heeft tot hoe ver zijn geduld gaat, maar zich steeds heeft bepaald tot het aanbieden van zijn ontslag, zonder de aftreding te laten volgen.

»Merkwaardig zijn de woorden van den generaal von Bonin, minister van oorlog, in de tweede kamer op 18 Maart: »Slechts drie wegen," zeide deze, »staan ons open: de eerste is terstond tegen Rusland op te rukken; de tweede eene afwachtende houding aan te nemen; de derde — namelijk de zaak van Rusland te omhelzen tegen Frankrijk en Engeland — waag ik niet uit te spreken. Er zijn zekere dingen, waarin men niet voorziet. Solon wilde niet dat men voorzag in de straf op den vadermoord." Deze verklaring kwetste den koning, de Russische partij sprak van een schandaal — en de generaal von Bonin ontving later zijn ontslag. Zijn meest verklaarde vijand, de graaf von Dohna, werd belast hem dit aan te kondigen.

»De woordvoerder van de partij der *Kr. Zeitung*, hield op den 26sten April in de eerste kamer eene redevoering, die zeer behendig was. »Outhouding en onzijdigheid," zeide hij, »ziedaar de ware staatkunde van Pruissen. Wij moeten niet strijden om de eischen van Mentchikoff te ondersteunen, maar wij moeten ook wantrouwen stellen in eene gewaarborgde onafhankelijkheid door Frankrijk. Wij moeten onzen ouden bondgenoot niet verlaten, om de staatkunde der Westersche mogendheden te doen zegevieren." Verder moest men zich verlaten op de wijsheid des konings, bij wien intusschen talrijke adressen van de kamers van koophandel werden ingediend, met verzoek om de onzijdigheids politiek vaarwel te zeggen. En geen wonder; de Engelsche handelmaakte bijna geen gebruik meer van de Pruissische schepen.

»Inmiddels zocht de koning particuliere onderhandelingen met Oostenrijk aan te knoopen, daar hij begon te vreezen, dat door zijne weigering, om de conventie der vier mogendheden te teekenen, Pruissen in Europa geïsoleerd zou blijven. Op die wijze zocht hij eene vereenigde legermagt op de been te brengen, die Duitschland zou veroorloven, eene intermediaire houding tusschen de oorlogvoerende partijen te behouden en als het ware, door toe te zien, deel aan den oorlog te nemen. Na vele moeijelijke beraadslagingen kwam het traktaat van 20 April tot stand. Pruissen kon, nu het eenmaal begonnen was, niet terugtreden. De openbare opinie had zich in het land te luide verklaard. De regering voelde zich zelfs impopulair in den boezem van den Duitschen bond. Waarschijnlijk zou de koning het echter niet geteekend hebben, indien hij niet gedacht had, dat de gevallen, waarin hij, volgens dit tractaat, tot oorlog zou moeten overgaan, zich niet zouden voordoen. Hij droomde nog steeds van vrede en zond onophoudelijk vredelievende vertoogen naar St. Petersburg om de Vorstendommen te ontruimen. De Russische partij aan het hof was echter door het sluiten van dat tractaat meer gebelgd dan ontmoedigd, en zij had gelijk, want al spoedig werd de ridder Bunsen, wiens anti-Russische gevoelens bekend waren, door allerlei kuiperijen genoodzaakt zijn onslag in te dienen." — Zal die partij ook thans even gelukkig zijn, nu Pruissen zich eerstdaags veel beslissender zal moeten verklaren? Dit is moeijelijk te beslissen; maar die partij welke Pruissen zulk eene weifelende rol doet spelen, is dezelfde, welke men thans in bijna alle landen ontmoet en die om vroegere toestanden te herstellen, zich onder eene godsdienstige kleur hier als vriendin der vrijheid, daar als die der autocratie vertoont, overal echter, hetzelfde doel zoekende, namelijk: restauratiën. —

Invloed van Lage Prijzen.

De Engelsche voorstanders van beschermende invoerregten op buitenlandsche graan, zeggen dat de landbouwers de kunstmatig hooge prijzen noodig hebben, als aansporing tot nijverheid, en om te verhoeden dat men gaandeweg de bebouwing der minst goede gronden late varen; het geen ten gevolge zou hebben dat Engeland van de vreemden zou gaan afhangen voor de noodzakelijkste levensbehoeften, en alzoo op sommige tijden als de aanvoer ophoudt, buiten staat zijn om zijne inwoners het noodige voedsel te verschaffen. Hoe meer men het onderwerp nagaat, hoe meer men ziet dat de tegenwerping ongegrond is. De ondervinding der laatste jaren toont dat lage prijzen geenszins verlating van grond ten gevolge hebben, maar veeleer is het tegendeel gebeurd. Lage prijzen zijn een aansporing tot grooter inspanning en vlijt bij den landbouwer.

Van 1811 tot 1820 was de tarwe opbrengst van Engeland toereikend om 13 millioen inwoners te voeden, de jaarlijksche consumtie per hoofd der bevolking op circa drie mud tarwe rekenende. De gemiddelde prijs der tarwe in dat tijdvak was p. m. *f* 17 per mud, en de bevolking 13½ millioen. Gedurende de volgende 10 jaren waren er circa 2 millioen monden meer te voeden — maar wat was de gemiddelde prijs van dien tijd? Die was gedaald tot *f* 13, dat is p. m. *f* 5 per mud minder dan de prijs, die men in 1810 zeide volstrekt noodig te hebben om tarwe te kunnen bouwen, welken prijs men had gehoopt te bewaren door alle vreemd graan uitteesluiten, zoodra de prijs beneden *f* 16 zou vallen. In het volgende tiental jaren waren er 17½ millioen inwoners, en de prijzen waren nog lager, tot onder *f* 12 per mud. Men ziet dus dat de tarwe opbrengst toenam, niettegenstaande dalende pryzen — ten minste de verbruikers vermeerderden met 27 pCt., terwijl de prijzen circa 29 pCt. daalden.

De berekening op denzelfden grondslag kan op de laatste 10 jaren niet worden toegepast: ten eerste wegens den hongersnood in Ierland; ten andere wegens de slooping van het beschermend stelsel; doch er is alle reden om te gelooven dat de nog lagere prijzen door buitenlandsche mededinging veroorzaakt, (zoodat de middenprijs van de tarwe in Engeland nu de helft is van den prijs, die men in 1815 onmisbaar rekende om graan te kunnen bouwen) — de aansporing tot bebouwing nog grooter hebben gemaakt. Door drainings en krachtige mestsoorten, is de gemiddelde opbrengst per Bunder grooter dan vroeger, en zij vermeerdert bij den dag. Ten onregte zou men dus beweren dat de toegenomen invoeren van graan de plaats moeten hebben vervangen van het vroeger verbruikt inlandsche graan, ten nadeele der Eng. pachters. Die veronderstelling wordt door de feiten weersproken. Men zegge veeleer dat deze ongewende aanvoeren van voedsel een welkomene vermeerdering was voor diegenen, die zich vroeger met een soberder deel hadden moeten vergenoegen. De aanmerkelijke aanvoeren geven een onmiskenbaar bewijs van het gebrek dat vroeger moet geleden zijn.

Alleen zij, die het onderwerp naauwkeurig hebben onderzocht, kunnen weten hoeveel welvaart of ellende — zoowel zedelijk als ligchamelijk — afhangt van de duurte of lage prijzen van het voedsel. Die gevolgen worden vooral gevoeld door dat gedeelte van het volk, dat niet zelf voor zijne belangen kan zorgen, daar het geen invoed op de wetgeving heeft, — en dat alzoo des te meer aanspraak heeft op de zorg en oplettendheid der hoogere klassen. — Zij vereischen die bijzondere hulp en die belangstelling, al ware het alleen uit eigenbelang der meervermogenden; — want door gebrek aan verlichting zijn de lagere standen aan allerlei verleiding en inblazingen blootgesteld, en door hun aantal en krachten zijn zij gevaarlijk in dezelfde verhouding.

Wij hebben alreeds gesproken van den voordeeligen invloed van lage graanprijzen op de landbouwende arbeiders, eene klasse die in Engeland langen tijd op den allerlaagsten trap der maatschappij heeft gestaan. — Zien wij nu welken invloed diezelfde lage prijzen op de arbeidende klassen in de steden hebben uitgeoefend, en te dien einde nemen wij de getuigenis over van den Heer Harris, een der oudste predikanten, zoowel in jaren als in ondervinding, van het Oostelijk gedeelte van London. Zijne gemeente, waar hij de laatste 30 jaren onophoudelijk is werkzaam geweest, is een van die achterbuurten der stad, waar behoeftige arbeiders gaandeweg heen trekken, daar zij in andere gedeelten niet die lage huishuur vinden, die hen hier aanlokt. De brief dien wij hier aanhalen verscheen den 7den Maart 1851 in den Times. — Hij is zoo overtuigend, dat wij meenen niet beter te kunnen doen, dan hem hier af te schrijven. — Deze getuigenis is bij uitnemendheid van dien practischen aard, die dadelijk overwint, en de overtuiging geeft, welk eene onschatbare waarde die lage prijzen voor millioenen ingezetenen met zich voeren. Wij meenen dat niemand die verklaring kan lezen, zonder zich geheel te vereenigen met een stelsel, waarvan de welvaart van zoo vele armen, voor ligchaam en ziel, onafscheidelijk afhangt.

»Mijn district, Mile-end New Town, heeft langen tijd gedongen naar een rampzaligen en niet zeer benijdenswaardigen voorrang in ellende, dat die arme districten van Spitalfields. — Armoede en buitengewoon lijden en rouw hebben ons eene soort van beklagenswaardige beroemdheid verworven. Zoo is Mile-end New Town geweest. Zoo is het thans voor een groot gedeelte

» niet meer, en met den Goddelijken zegen zal » het spoedig nergens meer zoo wezen. — In de » laatste drie jaren is hier eene zigtbare verbetering » geweest in den toestand der armen; een merkbare vooruitgang naar een gezonder en beteren » staat. Ik vind niet meer die verzwakkende, » hopelooze ellende in de woningen der armen, » waaraan ik reeds jaren lang gewoon was; eene » groote verbetering zoowel in den maatschappelijken als in den zedelijken toestand is tastbaar » en niet te betwijfelen. Meest in alle huizen vind » ik brood, en genoeg brood, te eten, en bij die » verbetering van voedel, eene verbetering in het » gedrag en in de stemming der bevolking. En » wat, zoo vraag ik, heeft die verandering bewerkt? » Het is niet geweest dat de inspanningen en bemoeijingen der geestelijke leeraars zijn vermeerderd — het is niet dat wij een gelukkiger uitslag aan onze herderlijke pligten en huisbezoekingen kunnen toeschrijven; ook is het niet geweest door toegenomen medewerking van de vermogenden in deze nabuurschap, wier milde liefdadigheid nimmer lofspraak behoefde. Neen, mijnheer, door geen dezer middelen zijn die » groote zegeningen ons overkomen, maar door » hetgeen men noemt » Vrijen handel," of eenvoudig door de daadzaak, dat het volk het voedsel binnen zijn bereik zag gebragt, door het opheffen van wetten, die den prijs van alle noodzakelijke levensbehoeften verhoogden, en alzoo de » armen met een drukkenden en neerbuigenden » last bezwaarden.— Ik beschouw de opheffing » van die belasting op het voedsel der armen als de » grootste weldaad, die immer aan de lagere klassen der maatschappij is geschonken.— Dagelijks » ben ik getuige, te midden van 10,000 mijner » gemeenteleden,— van de zegeningen, die zij met » zich voerden."

Ziedaar daadzaken. Nu is het onmogelijk aan te nemen dat dit geval van Mile-end New Town eene uitzondering zoude zijn — dezelfde oorzaken moeten werken in alle plaatsen, die in dezelfde omstandigheden zijn, en het zou dus zeer verwonderlijk geweest zijn, indien andere onderzoeken omtrent dezelfde zaak tot andere uitkomsten waren geraakt.— Maar dit is ook niet het geval. — Geneesheeren, die door hunne betrekking met de gewoonten en den aard der arbeidende klassen door hunne hospitaal praktijk waren bekend geworden, hebben opgemerkt dat in de laatste twee jaren ontwijfelbaar eene verandering te bespeuren was; dat de ligchamen meer vatbaar waren voor genezing, dat er bij ziekten meer kansen voor herstel aanwezig waren dan in eenig vroeger tijdperk, zoover zij zich heugen konden.— Volgens de krachtige uitdrukking van een der meestbekende hospitaal-geneesheeren, —" » dat zij meer hebben van roodbloedige dieren, » de klasse, waartoe zij volgens de natuurlijke geschiedenis behooren.—"

Troost.

Beeft en siddert niet voor morgen.
Morgen is nog ver van huis. —
Waartoe al dat angstig zorgen,
Voor den naderenden morgen?.....
God geeft immers kracht naar kruis.

Licht wordt morgen opgeheven,
Wat u heden zuchten doet.
Waartoe dan dat siddren, beven?
God kan immers uitkomst geven,
God is Vader, God is goed!

Beeft en siddert niet voor morgen.
God is Koning, God regeert.
Veilig zijt Gij, en geborgen
In zijn schoot. Laat Hem maar zorgen,
Daar 't Heelal zijn wenken eert.

VAN SCHAICK.

Burgerlijke Stand.

Van den 26sten Januarij tot den 1sten Februarij 1855, zijn alhier ingeschreven, als overleden:

Den 27sten, Everts Hendrik Jan Timmer, 36 jaren. Idem, Frans Semen, 42 jaren (Jager.) Den 28n., Lourens Anthonie, zoontje van Johannis Cornelis van Brussel en Jannetje Teunissen, 1 jaar en 4 maanden. Den 29sten, Charles Lowé, echtg. van Johanna Elisabeth Ongerboer, 37 jaren. Den 30sten, Johanna Maria Eduardina, dochtertje van Hermanus Rojer en Sara Maria Elisabeth van Rossum, 5 jaren. Den 31sten, Sara Maria Elisabeth van Rossum, echtg. van Hermanus Rojer, 28 jaren en 10 maanden. Idem, Anna, dochtertje van Salomon Israel Levie en Sara Marcus Samson, 11 maanden. Idem, Mozes Abraham Bueno de Mesquita, weduwen. van Abigael Lopez Telles, 90 jaren. Den 1 dezer, Maria Alexandrina Weefsel, 1 jaar en 6 maanden. Idem, Saraatje van de Meza, 63 jaren.

Levenloos Geboren:

Den 29sten, een kind van het Mannelijk geslacht van Keetje Isaij Samson.

Publieke Veilingen.

Ter kastelenije van het Geregtshof.

Vrijdag, 2 Februarij 1855.

Een derde in het Erf met al de daaropstaande gebouwen, gelegen aan de *Ladesma straat*, La. E No. 379, aankomende J. F. VAN DEN EIJK.— *f* 115.— JACQUES DE RANDAMIE. en Een derde gedeelte in voormeld Erf, met al de daaropstaande gebouwen, gelegen als voren, aankomende A. J. HALFHIDE.— *f* 115.— Dezelfde.

Scheepvaart.

Uitgeklaard.

Den 31 Jan., het schip *de stad Slavoren*, kapt. H. Hoekstra, naar Amsterdam, lading: 226 vaten Suiker 321,426 pond, 10 balen schoone Katoen 3,050 pond, 2 pies Hout, 2 kisten en 3 vaten oud Koper 1,679 pond.

Den 1 dezer, de Nd. Am. Brik *Clara Ellen*, kapt. J. Blanchard, naar Boston, lading: 55 vaten Suiker 68,337 pond, en 210 vaten Melassie 24,156 gallons.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Antonie en Eugenie, kapt. Lundt qq. adres bij F. Emanuels. Sluit 6 dezer.

Anna Maria Henrietta, kapt. Bos, adres bij Gisius & Co.

ADVERTENTIEN.

VERPLAATSING der Societeit **ONS GENOEGEN.**

Den Heeren Leden wordt kennis gegeven, dat de Societeit verplaatst is in het Huis aan de *Steenbakkerij straat* La. C. No. 115, — wordende HHE. ter inwijding op **HEDEN**, vriendelijk uitgenoodigd. (2273)

Tegen gereed geld

worden bij inschrijving te koop aangeboden van plantaadje *Sardam*:

40 vaten SUIKER.

De inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen ten kantore van N. NIELSON tot **HEDEN VOORMIDDAG** te *elf* uur.

Het hoogste bod goedgekeurd zijnde, zal de Suiker onmiddellijk, voor rekening en risico van den kooper, van plant. moeten worden afgehaald. (2275)

Paramaribo, den 3 Februarij 1855.

(2123) De ondergeteekenden zullen over *drie* maanden, dag en datum nader te bepalen, door den Vendumeester Alex. Salomons, publiek doen verkoopen: **De KOFFIJ - PLANT. ZELDENRUST EN WELGELEGEN** met deszelfs *GRONDEN, GEBOUWEN en SLAVENMAGT* c. a., gelegen in de divisie *boven Cottica*, waarvan de gronden gelegen zijn tusschen de verlatene Plantaadje *le Contentement* en de Plantaadje *Groot Cuijlenburg* en de overige GRONDEN en GEBOUWEN tusschen de verlatene plantaadjen *Langmoedigheid* en *Louisenburg*; aankomende Vrouwe N. J. de Visme geb. Vereul te *Amsterdam.* — Dezelve is inmiddels **UIT DE HAND TE KOOP.**

Informatien te bekomen alhier bij den eersten Ondergeteekende en te *Amsterdam* bij den Heer J. T. Kesper.

Paramaribo, den 1 *Februarij* 1855.

A. F. HEIJDT qq.
J. H. GEURSMAN qq.

Groote pullen
PATENT OLIE
en *overheerlijke* **ZAND-AARDAPPELEN.**
bij
(2276) G. H. L. BAKKER.

BOTER in vaatjes bij
(2249) H. P. VAN MARK.

Finale Uitverkooping.

De ondergeteekenden, voornemens zijnde hunne zaken te realiseren en binnen korten tijd naar Europa te vertrekken, bieden hunne voorradige Goederen, *vrij wel* gesorteerd, tegen *Factuurs-* en bij de partij *onder factuursprijs*, a **CONTANT**, te koop aan.

Zij verzoeken hunne CREDITEUREN hunne rekeningen in blanco in te zenden om, bij accoordbevinding, dadelijk betaling te erlangen; terwijl hunne DEBITEUREN dringend worden uitgenoodigd hun verschuldigde *vóór* ultimo Maart aan te zuiveren.

Paramaribo, den 31 Januarij 1855.
(2277) GEBRS. BARNETT.

De Zalf en Pillen van Holloway

zijn het beste middel voor zeere of open beenen.

Uittreksel uit eenen brief van mejufvr. Simpson, woonachtig te Bramley bij Leeds, gedagteekend 16 October 1852, aan den professor Holloway. » Mijnheer! Ik had » sedert 18 maanden een ziek been met » drie diepe wonden. Ik beproefde alle » soorten van genees- en heelmiddelen en » was onder behandeling van verscheidene » heelmeesters hier en te Leeds, doch zon- » der gevolg. Eindelijk raadde men mij » aan, uwe zalf en pillen te gebruiken, en » ik gevoel mij gelukkig te kunnen zeg- » gen, dat door deze onschatbare midde- » len, mijn been volkomen is genezen » en thans sterker is dan ooit."

Deze *zalf* en *pillen* zijn alhier verkrijgbaar gesteld bij den Apotheker A. B. de Vries, aan de *Zwartenhovenbrug straat* a 1, *f* 3 en *f* 5. (2274)

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.